

Gheorghiu maakt sterallures waar

Door Winand van de Kamp

Rotterdam — Angela Gheorghiu kwam, zong en overwon. De Roemeense stersopraan, zelden in levenden lijve in Nederland te horen, werd in Rotterdam al met jubel ontvangen. Ze vertrok een afwisselend recital en vier toegiften later bedolven onder niet aflatend applaus en luide toejuichingen. Gheorghiu heeft het air van een popster, de looks van een filmactrice en de uitstraling van een presidentsvrouw. Haar huwelijk met tenor Roberto Alagna - hij keek zaterdag vanuit de zaal toe - beheerste de roddelbladen. De kokette kushandjes en charmante buigingen verraden de geboren entertainster.

En toch, van loze allures kan ze nauwelijks worden beticht: Gheorghiu is een ster.

Wat moeten we meer bewonderen? Haar stem, die zich als een kameleon laat kleuren naar wat ze zingt. Weinig zangeressen schakelen zo moeiteloos heen en weer tussen barok en verisme, tussen Franse zwier en Italiaans vuur. Misschien is haar uitvoering van Giordani's evergreen 'Caro mio ben', gezongen met een fors vibrato, stilistisch niet helemaal in de haak, maar wie maalt daarom bij zoveel klankschoonheid. En niemand overtreft haar momenteel

De Roemeense stersopraan, zelden in levenden lijve in Nederland te horen, werd in Rotterdam bedolven onder niet aflatend applaus. Foto René Seghers

in Massenet of Puccini. Met wat een vocale beheersing schakelt ze heen en weer tussen de karaktervolle donkere tinten van haar lage register en de fonkelende helderheid van haar hoge tonen. Haar hoge slotnoten hebben de puurheid van glinsterende waterdruppels.

Of haar theatrale genie. Zelfs los van de context van de rest van de opera weet Gheorghiu keer op keer feilloos door te dringen tot het karakter dat ze uitbeeldt. Met een enkele handbeweging, met een steelse blik, met de kleuring van haar stem lokt ze je weg uit

De Doelen naar het café waar Mannon in Massenet's gelijknamige opera haar geliefde placht te ontmoeten. 'Ze zingt de juwelenaria uit Gounod's 'Faust', gewild sierraad van elke ware diva, met de innemende naïviteit van het meisje Marguerite dat in een haar vreemde wereld is beland. En ze kan zich aangrijpend overtuigend inleven in de stervende Violetta in 'Addio del passato' uit 'La Traviata', haar eerste toegift.

Het Vlaams Radio Orkest zorgde onder leiding van Yoel Levi voor passend weerwerk waarbij de blazers fraai kleurden. Echt los ging

in het in de volgende 'encores', één Italiaans en twee Roemeense liedjes. Over de smaakvolheid van de vette, musicalachtige orkestarrangementen valt te twisten. Maar de stemming zat er goed in. De sopraan genoot er zichtbaar ook zelf van. En dat gaf haar optreden ondanks alle sterallure ook iets ontwapenends.

Angela Gheorghiu (sopraan) en het Vlaams Radio Orkest o.l.v. Yoel Levi met werken van Händel, Gounod, Verdi, Leoncavallo en Puccini. Gehoord: afgelopen zaterdag in de Doelen.